

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/77/2015
Identifikačné číslo spisu:	1309010533
Dátum vydania rozhodnutia:	28.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1309010533.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba na neverejnom zasadnutí konanom 28. októbra 2015 v Bratislave v trestnej veci obvineného W. E. pre zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 17. júla 2012, sp. zn. 3 To 76/2012, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo 4. apríla 2012, sp. zn. 2 T 44/2009, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného W. E. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo 4. apríla 2012, sp. zn. 2 T 44/2009, bol obvinený W. E. uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, ako je uvedené v skutkovej vete výrokovej časti uvedeného rozsudku.

Za to bol odsúdený podľa § 188 ods. 2, s použitím §§ 42 ods. 1, 41 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.).

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výrok o treste, ktorý bol uložený obvinenému rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, č. k. 5 T 35/2009 zo dňa 30. septembra 2010, v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava, č. k. 4 To 158/2010 zo dňa 8. novembra 2010 z titulu uloženia súhrnného trestu.

Zároveň bol zaviazaný k náhrade škody poškodenému podľa § 287 ods. 1 Tr. por. vo výške 232,36 €.

Odvolanie obvineného proti vyššie citovanému rozsudku bolo podľa § 319 Tr. por. uznesením Krajského súdu v Bratislave zo 17. júla 2012, sp. zn. 3 To 76/2012, ako nedôvodné zamietnuté.

Dňa 21. júla 2015 bolo na Okresný súd Bratislava III predložené dovolanie obvineného W. E., podané prostredníctvom jeho obhajcu a smerujúce proti rozhodnutiu krajského súdu, kde tento ako dovolacie dôvody označil dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por.

V bližšom písomnom zdôvodnení poukázal obvinený v prvom rade na tú skutočnosť, že okresný súd ho odsúdil len na základe výpovede poškodeného, keď iné dôkazy voči jeho osobe neboli vykonané ani v prípravnom konaní, ani na hlavnom pojednávaní. Neexistuje teda žiaden dôkaz vyvracajúci jeho obranu. Súdny neakceptovali všetky jeho návrhy na doplnenie dokazovania, neodôvodnili prečo mu ich zamietli.

Obvinený ďalej namietal, že konajúce súdy sa dôsledne neriadili pri hodnotení dôkazov zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. por. Oba súdy sa stotožnili s názorom, že jeho obrana je účelová.

Ďalšia výhrada, uplatnená v podanom dovolaní, smeruje k nezákonnej rekognícii, nakoľko poškodený ho opoznal na základe fotografií, vyšetrovateľ mal vykonať rekogníciu in natura.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto obvinený navrhol, aby najvyšší súd ako súd dovolací vydal rozsudok v nasledovnom znení:

Podľa § 386 ods. 1 Tr. por. uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17. júla 2012, sp. zn. 3 To 76/2012 a konaním, ktoré mu predchádzalo, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/ a g/ Tr. por. bol porušený zákon v neprospech obvineného, toto uznesenie, ako aj rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 4. apríla 2012, sp. zn. 2 T 44/2009 zrušil, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a Okresnému súdu Bratislava III sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Súčasne si požiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky pri rozhodovaní podľa § 380 ods. 2 Tr. por. rozhodol tak, že ho do väzby neberie a prikázal ho ihneď prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu.

K podanému dovolaniu sa písomne vyjadrila i prokurátorka príslušnej okresnej prokuratúry, ktorá nepovažuje v danom prípade dôvody dovolania v zmysle § 371 Tr. por. za splnené. Obvinený bol riadne zastúpený obhajcom, jeho práva na obhajobu porušené neboli.

Úvahy obvineného, aké dôkazy mali byť vykonané a ako ich mali súdy vyhodnocovať, nepovažuje za porušenie práva na obhajobu.

Za zákonné taktiež považuje vykonanie rekognície v zmysle ustanovenia § 126 ods. 2 Tr. por.

Svedok - poškodený jednoznačne obvineného na hlavnom pojednávaní opoznal ako páchatel'a, navyše aj z listinných dôkazov je jeho vina nesporne preukázaná (údaje o telekomunikačnej prevádzke). Vzhľadom k tomu preto navrhla dovolanie obvineného E. odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.) a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zjavné, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371

Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je zložené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 4, veta prvá Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inšancia.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu uvedenému v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. treba hneď v úvode upozorniť na tú skutočnosť, že nie každé porušenie práva obvineného na obhajobu môže mať za následok konštatovanie jeho naplnenia. Zákon totiž výslovne požaduje, aby išlo o porušenie zásadné. Odpoveď na to, čo je potrebné rozumieť pod porušením práva na obhajobu zásadným spôsobom, dáva pritom súdna prax, po dôslednom zvážení všetkých okolností a špecifik konkrétneho prípadu.

K výhradám obvineného smerujúcich k tomu, že oba konajúce sudy pri hodnotení dôkazov dôsledne nerešpektovali zásadu uvedenú v § 2 ods. 12 Tr. por. a nesprávne vyhodnotili bez tomu zodpovedajúcich dôkazov jeho obhajobu ako účelovú treba uviesť iba toľko, že tu ide o otázky skutkové, ktoré sú z prieskumu dovolacieho súdu vylúčené.

Porušenie práva na obhajobu, resp. teda naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nemožno odvíjať od iného hodnotenia dôkazov obvineným oproti tomu, ako to vo veci učinili príslušné sudy, ktorých skutkové zistenia a závery sú pre dovolací súd záväzné (nepreskúmateľné). Rozsah vo veci vykonaných dôkazov považovali sudy nižšieho stupňa za dostatočný na vydanie rozhodnutia.

A napokon ako neopodstatnené je nevyhnutné hodnotiť i ostatné výhrady obvineného, svedčiace podľa jeho mienky pre záver o porušení práva na obhajobu.

Vzhľadom na splnenie podmienky uvedenej v § 371 ods. 4 Tr. por. bolo potrebné sa v dovolacom konaní zaoberať tiež tvrdením obvineného o nezákonnosti rekognície opodstatňujúcim podľa jeho názoru naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. Aj tu však najvyšší súd nemohol dať za pravdu dovolateľovi, keďže z obsahu predloženého spisu vyplýva, že rekognícia bola vykonaná v súlade so zákonom a obvinený bol napokon aj na hlavnom pojednávaní jednoznačne poškodeným opoznaný a usvedčený.

Daná úprava tak výslovne vylučuje možnosť uplatňovania námietok voči skutkovým zisteniam, čo znamená, že v predmetnom dovolacom konaní nie je možné preskúmať a hodnotiť správnosť či úplnosť zisteného skutkového stavu, preverovať dostatočnosť vykonaného dokazovania ako ani správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov (ako už bolo uvedené aj skôr). Skutkový stav je v prípade

rozhodovania o dovolaní hodnotený iba z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené, t.j. či boli právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Revízia skutkových zistení a záverov už v dovolacom konaní (konanom na podklade dovolania obvineného) neprichádza do úvahy.

Vyššie uvedené námietky boli v podstate predmetom obhajoby obvineného v rámci celého základného konania, pričom súdy sa s nimi aj patričným spôsobom vysporiadali. Výkonali dôkazy a na základe ich hodnotenia dospeli k takému zhodnému záveru, že v posudzovanom prípade obvinený spoločným konaním proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, pričom bola použitá zbraň.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení bolo preto rozhodnuté tak, ako je uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.